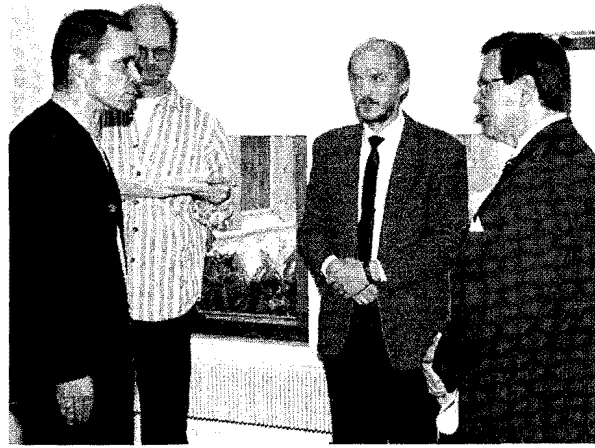

rutineiksi – toimittajainstituutioksi, lajityypin vaatimuksiksi, etukäteen suunnitelluiksi käsikirjoituksiksi, puheenvuoroiksi, inserteiksi – paljastaa monenlaisia ohjelmien tekemiseen liittyviä asymmetrioita. Viestinnän tutkimuksen kannalta keskusteluanalyysin näkökulma medioiden 'sisällä' tapahtuvaan vuorovaikutukseen ja mediadiskurssiin on myös tärkeä, sillä puheen jäsentyminen on osa toiminnan ja rakenteen välistä dialektista suhdetta yhteiskunnassa. Varsinkin katsojan kannalta televisio- ja toimittajainstituutioon liittyvät konventiot ja rakenteet eivät ole kovinkaan oiennaisia, sillä yleisöllä on käytössään vain toteutunut keskustelu.

Erilaisten televisioon liittyvien 'insitutionaalisuuksien' lähteille Nuolijärvi ja Tiittula löysivät pohtimalla televisio-ohjelmien suunnittelua ja suunnitelmien toteuttamista, spontaanin keskustelun mahdollisuuksia, itse ohjelman lähettämisen tilanteeseen liittyviä odotuksen rakenteita, toimittajajohtoisuutta sekä niin toimittajien kuin vieraidenkin metakommunikaatiota. Televisioinstituutionaalisuuden pääasiallisiksi muovaajiksi nousivat tutkimuksessa etukäteen suunniteltu agenda ja siinä pysyttelevä sekä keskusteluttomuus, spontaanin vuorovaikutuksen välttäminen.

Paitsi toteutuneen ohjelman vuorovaikutuksen analyysi, on yksityiskohtainen selvitys ohjelman valmistelusta jo sinällään mielenkiintoinen, sillä se paljastaa ohjelman tekemisen rutineihin liittyviä 'muodon ja merkityksen' kytköksiä. Siinä Nuolijärven ja Tiittulan tutkimus osoittaa herkkäisesti ohjelmanteon tietynlaisten tavoitteiden hankaluuden: mikäli keskustelua pidetään vasta-argumenttien esittämisen foorumina, etukäteissuunnittelu ja vallitsevat konventiot soveltuvat kohtalaisesti tavoitteen toteuttamiseen, mutta jos tavoite on pikemminkin uusien näkökulmien esille nostaminen, on sen toteuttaminen toimittamisen ja tuottamisen kulttuurissa lähes mahdotonta: 'uudet näkökulmat' kun täytyy määritellä jo käsikirjoituksessa...

SANNA VALTONEN

Media alueellisen identiteetin luojana ja ylläpitäjänä puhutti Jyväskylän yliopiston viestintätieteiden laitoksen Identiteettiseminaarissa. Vasemmalta va. apulaisprofessori Tapani Huovila, toimittaja Jarkko Mänttari, professori Raimo Salokangas ja maaherra Kalevi Kivistö.

Jyväskyläläiset etsivät identiteettiä

Suomalaisten identiteetit ovat muuttumassa. Muutosta on kuitenkin mahdollista kuvata vasta kun siihen riittävä historiallinen etäisyys. Alueellista identiteettiä edistävät ja ylläpitävät maakunnallinen lehdistö ja joukkotiedotus. Nyt esimerkiksi Suomeen lanseerataan uutta alueellista identiteettikäsitettä, Väli-Suomea. Muun muassa tällaisista asioista puhuttiin maaliskuussa Jyväskylän yliopiston viestintätieteiden järjestämässä identiteettiseminaarissa.

Assistentti Jaana Hujanen Jyväskylän yliopiston viestintätieteiden laitoksesta tarkasteli median roolia alueellisen identiteetin luojana. Hän rajasi tarkastelunsa alueellisiin ykkösiehtiin.

Suomessa postilaatikkoon tipahtava lehti määräytyy tilaajan asuinmaakunnan eikä poliittisen värin mukaan. Lehdistön alueellinen perusta näkyi Hujanen mukaan esimerkiksi uuteen läänijakoon liittyvässä keskustelussa, jossa alueellinen lehdistö puolusti innokkaasti läänejä ja maakuntia sekä niiden identiteettejä.

"Tunne oman alueen erityisyydestä terävoitui, kun alue joutuu vaihtakiistoihin tai sen olemassaoloa uhataan. Alueellisuus näytetään tällöin ulkopuolisille liioitel-

lunkin yhteisenä kuvana, eräänlaisena maskina."

Väli-Suomesta uusi identiteetin kohde?

Hujanen esimerkkinä median uudesta roolista alueiden, identiteettien ja rajojen luojana oli viime syksynä lähinnä sanomalehti Keski-Suomalaisen tunnetuksi tekemä Väli-Suomi -käsité.

"Etenkin eurovaalien yhteydessä lehti tarjosi lukijoilleen samais-tumisryhmänä Väli-Suomea, johon kuuluvien ihmisten menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden etenkin pääkirjoitussivun tekstit kutoivat yhteen."

Mielenkiintoiseksi Hujanen mukaan käsitteestä tekee se, että Väli-Suomen alue rajautuu Keski-Suomalaisen kanssa yhteistyötä käynnistelleiden lehtien – Savon Sanomien, Ilkan, Pohjalaisen ja Karjalaisen – levikkialueiden mukaan.

"Väli-Suomen lehdistö on alueen ihmisten asialla vaatiessaan alueellista päätösvaltaa, rahaa koulujen ja teiden rakentamiseen jne. Samalla viestimien tarjoamat identiteettimääritykset heijastavat kulloistakin kilpailuasettelmaa sekä yhteiskunnallista ja poliittista kon-

tekstia.

Vaikka maakunnallinen media asemoikin meidät (keskisuomalaiset, pohjoiskarjalaiset, väisuomalaiset jne.) ja toiset (pääkaupunkiseudun, Helsingin herrat jne.), alueellisen identiteetin varsinaisesta sisällöstä on kuitenkin vaikea saada kiinni”, Hujanen totesi.

”Alueellinen identiteetti siten pikemmin rajaa kuin luonnehtii tai kuvaa. Identiteettidiskurssi voi vakuuttaa meidän olevan esimerkiksi keskisuomalaisia, pohjois-suomalaisia tai hämäläisiä, vaikka identiteetin ainesosat saisivatkin sisältöä vain epämääräisesti ja satunnaisesti”, Hujanen sanoi.

”Alueellinen identiteetti paikantuu alueellisissa ykköslehdissä aihearsenaalina, johon vedotaan herkästi silloin kun viestimen kannalta keskeinen alue kohtaa ulkopuolisen uhan. Alueellisten ykköslehtien näkökulmasta tärkeintä on levikkialue. Tämä puolestaan korostaa rajojen ja alueellisen meiyhteisön tuottamista ja uusintamista, joiden rajaamisessa alueellinen identiteetti auttaa.”

Hujanen mukaan näyttää siltä, että ykköslehdet tarvitsevat alueellista identiteettiä sosiaalisesti rakentuneiden erottelujen tuottamiseen jatkossakin. Symbolisten rajojen ja erottelujen merkitystä korostaa mm. uusi läänijako, joka tullessaan vie muutamilta sanomalehdiltä läänirajojen tarjoaman lisävahvuuden. Hujanen kuvaakin alueellisen ykköslehden ideaa identiteetistä paikkaansa hakevaksi poliittiseksi ja kulttuuriseksi projektiiksi, joka elää yhteiskunnallisten, poliittisten ja kulttuuristen muutosten mukana – ja peilaa kilpailuasetelmaa.

Lehdistön vankka rooli

Keskisuomalaisuuden juurruttamisessa ja oman läänin esilläpidossa sanomalehdistöllä on ollut alusta pitäen vankka rooli. Esimerkiksi idea Keski-Suomen läänin perustamisesta esitettiin juuri sanomalehdessä 140 vuotta sitten. Läänien yhdistämisprosessissa Keski-Suomen läänin maaherra Kalevi Kivistö näki tiedotusvälineillä olleen suuren merkityksen.

Hänen mukaansa siinä oli havaittavissa myös tiedotusvälineiden uudelleenryhmittymistä.

”Maakuntalehdistö on kokoomassa voimiaan eräänlaiseen vastahyökkäykseen pääkaupunkiseudun mediakeskittymiä vastaan. Uudenlainen rintamalinja näyttääkin muodostuvan pääkaupunkisuomen ja maakuntien Suomen äänenkannattajien välille. Suurläänikeskustelussa tämä tuli vahvasti esille samalla kun se osoitti, miten pinnallisiin mielikuviiin ja urbaanihuuhuihin pääkaupunkiseudun lehdistö kannanottonsa perusti”, Kivistö totesi.

Hänen mukaansa maakuntalehdistön yhteistyön tiivistyminen on jälleen yksi osoitus siitä, miten tärkeänä alueidentiteettiä pidetään ja miten uhatuksi se koetaan.

”Oman läänin, muun valtion piirihallinnon saaminen Keski-Suomeen, kuntayhtymien muodostuminen samojen rajojen puitteisiin ja useimpien kansalaisjärjestöjen alueorganisaation rakentuminen juuri läänin muodostamalle alueelle loi harvinaisen selkeät alueen identiteetin perusteet”, Kivistö totesi.

”Sama prosessi loi perustan myös aluesamastumiselle eli keskisuomalaiset saattoivat identifioitua maakuntalääniinsä. Toiminta oman läänin aikaansaamiseksi oli osa keskisuomalaisuuden syntyprosessia. Tietoisesti omaksuttu keskisuomalaisuus kehittyi näissä historian vaiheissa. Alueen identiteetin kannalta murenemispaineet ovat todellinen riski. Jos ne alkavat toteutua, murenee alueen identiteetin objektiivinen perusta, sen jäsentyminen ja rajautuminen muista yhteisöistä.”

Keski-Suomen koossapysymiseen vaikuttaa olennaisesti myös se, mitä tapahtuu sen muille hallinnollisille tukirakenteille. Esimerkiksi paineet valtion piirihallinnon alueiden suurentamiseen ovat jo olemassa. Myös alueen edunvalvontaan oman läänin lakkauttaminen saattaa heijastua. Joidenkin kuntien hakeutuminen mahdollisiin toisiin maakuntiin tai läänineihin merkitsisi läänirajojen muokautumista kuntayhtymien esimerkiksi sairaanhoitopiiriin tai ammatillisen koulutuksen kuntayhtymän resurs-

sien suoranaista heikentymistä.

Eurooppalainen kansankunta ?

Jokainen meistä kuuluu johonkin ryhmään: olemme seurakuntalaisia, tietyn yrityksen työn- tekijöitä, ympäristöaktivisteja, jalkapallofaneja, keskisuomalaisia tai suomalaisia. Ryhmään kuulumisen on osa itse kunkin identiteettiä. Se merkitsee myös sitä, että meillä on tiettyjä ryhmän yhteisiä arvoja ja ajattelutapoja, totesi professori Jaakko Lehtonen Jyväskylän yliopiston viestintätieteiden laitoksesta.

”Identiteetin merkitystä voi havainnollistaa ajattelemalla sen ihmisen sosiaalisiksi käsitteiksi tai roolivihoksi, johon on kirjoitettu, kuka olet ja millainen näytelmä on, jossa olet mukana. Roolivihko ei välttämättä anna valmiita vuorosanoja, mutta se kertoo mihin pyrit ja mitkä ovat onnistumisen mahdollisuudet. Kuitenkin roolihenkilö tarvitsee kasvat, identiteetin, jotta hänen kanssaan voi kommunikoida. Organisaatiolle tai alueelle identiteetti on tärkeää samasta syystä. Kasvottoman organisaation kanssa ei voi keskustella.”

”Suomalaisen kansallisen identiteetin yhteydessä yksilön suomalaisuuteen samastumisen astetta voi kuvata siten, missä määrin hän liittyy itseensä samoja ominaisuuksia kuin suomalaisuuteen. Myös käsite stereotypia on sukua kollektiiviselle identiteetille. Käsitteeseen sisältyy ajatuksen siitä, että jonkin ryhmän jäsenet olisivat joidenkin ominaisuuksien suhteen toistensa kaltaisia. Stereotypiaa usein käytetään arvioitaessa esimerkiksi muukalaisia.”

Lehtonen asetti kysymyksen, merkitseekö vastaavasti kulttuurisen moniarvoisuuden hyväksymisen ja pan-eurooppalaisuuden omaksuminen osittaista luopumista kansallisesta identiteetistä. Hänen mukaansa ”kansallinen identiteetti vaikuttaa joka tapauksessa siihen, millaisia myönteisiä tai kielteisiä stereotyyppisiä maankuvia kansakunnalla on eri kohde- maista ja miten se näiden kanssa kommunikoi. Suomi ja suomalai-

nen kulttuuri, ei ole ajankohtainen ainoastaan suomalaisten tuotteiden markkinoinnin ja kansainvälisen kaupankäynnin takia. Euroopan yhdyntymisen – tai yhdyntämisen – on joillekin välttämätöntä taloudellisten voimavarojen kokoamista Yhdysvaltojen ja Itä-Aasian uhkaavien talousjätien edessä. Toisiille se merkitsee enemmän euronationalismin syntymistä ja eurooppalaisen identiteetin vahvistumista. Yhtenäinen eurooppalainen kansakunta olisi maanosamme yhdyntymiskehityksen perimmäinen kysymys”, arveli Lehtonen.

Suomalainen identiteetti on Lehtosen mukaan aina osaksi fiktio. Käsite Suomi-kuva ja Suomen imago ovat epätarkkoja käsitteitä sen vuoksi, koska ei tiedetä, tarkoitetaanko niillä maantieteellisen tai poliittis-hallinnollisen alueen vain sen asukkaiden ominaislaattua.

Avoimia kysymyksiä

Seminaarin loppukeskustelun mukaan oman identiteetin etsintä ja pohdinta liittyy yleiseen yhteiskunnalliseen ja jopa kansainvälisten suhteiden muutoksiin. Tässä prosessissa niin ihminen kuin kansat etsivät omaa identiteettiä. Moni kysymys jäi seminaarissa vielä avoimeksi ja määrittämättömäksi. Kokevatko EU-suomalaiset olevansa nyt enemmän eurooppalaisia vai perinteisiä suomalais-ugrilaisia kansoja? Kuinka lähiöissä syntynyt, tv:n ja tietokoneen kanssa elänyt nuoriso kokee oman identiteettinsä? Mikä rooli itseasiassa tämän päivän viestintävälineillä todella on identiteetin rakentamisessa?

Ensi syksynä 10 -vuotisuuttaan juhli van viestintätieteiden laitoksen Identiteettiseminaarissa kuultiin myös professoreiden Raimo Salokankaan ja Bo Lönnqvistin, toimittaja Lasse Kankaan sekä tutkijoiden Kalle Virtapohjan, Anu Mustosen ja Pekka Kaunismaan esitykset. Pidetyt alustukset koottaan yhteen. Atena Kustannus Oy:n on julkaissut ne kirjana ”Puheenvuoroja identiteetistä.”

Teksti ja kuva REIJO NÄTTIAHO

KIRJAT JA RAPORTIT

FAIRCLOUGH, Norman
Miten media puhuu. - Tampere : Vastapaino, 1997. - 280 s. - 951-768-017-1.

FILMIN tähden : Suomen elokuva-arkisto 40 vuotta / toim. Matti Lukkarila, Olavi Similä & Sakari Toiviainen. - Helsinki : SEA, 1997. - 162 s. - 951-97639-0-2. Sisältää mm. artikkelit: Elokuva-arkiston vuosikymmenet (Sakari Toiviainen), Filmiruudun vartijat : kansainvälisen elokuva-arkistolikkeen linjanvedot (Penelope Houston). ”Tunnin kestävä taidefilmi” : Sylvi - ensimmäinen suomalainen pitkä näytelmäelokuva (Hannu Salmi).

HATAKKA, Olli & KAURANNE, Tuomo
Aineellisen verkkoiehdin talous ja tekniikka : johdatus verkkolehti-toiminnan tekniikkaan. [Helsinki] : Sanomalehtien liitto, 1997. - 59 s. (Verkkolehti-projekti). - 952-9858-16-7.

KARVONEN, Erkki
Imagologia : imagon teorioiden esitteitä, analyysiä, kritiikkiä. - Tampere : Tampereen yliopisto, 1997. - 315 s. (Acta Universitatis Tamperensis, 544). - 951-44-4152-4. - Väitöskirja.

KERTTULA, Esa
Multimedialla tiedon vaattatielle : teknologiat, sovellukset, trendit. - Helsinki : Liikenneministeriö, 1996. - 396 s. - 951-37-1881-6.

KESKUSTELUANALYYSIN perusteet / toim. Liisa Tainio. - Tampere : Vastapaino, 1997. - 240 s. - 951-768-013-9.

KIELEN vallassa : näkökulmia politiikan, uskonnon ja julkishallinnon kieleen / Matti Mälkiä & Jari Stenvall (toim.). - Tampere : Tampere University Press, 1997. - 233 s. - 951-44-4124-9. Teos sisältää artikkelit: Kieli, yhteisöllisyys ja valta : näkökulmia alan tutkimusperinteen kehittämiseksi (Matti Mälkiä), Kieli ja valta (Lauri Sepänen), Kielessä asumme : kieli eettisyyden pelitilana (Reijo Ku-

piainen), Etnografisia havaintoja politiikan ja uskonnon ammattikieleistä Suomessa : suostuttelevan viestinnän valta (Päivikki Suojanen), Uskonnolliset kielipeilit : vaillankäyttöä ja identiteetin vahvistamista (Markku Ihonen), Poliittiset kielet yhteisöllisyyden vahvistajina? (Eeva Aarnio), Poliittikko televisiokeskustelujen osallistujana (Pirkko Nuolijärvi), Venäjäistä poliittista retoriikkaa (Riitta Pyykö), Sovelletun taloustieteen retoriikka : suomalainen talouspolitiikka taloustieteen sovellutuksessa (Juri Mykkänen), Yhteisöllisyydestä erottautumiseen : hallinnon kehittämisen kieli (Jari Stenvall), ”Vainha taloa, jos ei tahti maita” : syyllisyyssilmänsä sairaalaorganisaatiossa (Jari Vuori) ja Työtöiden kielestä (Matti K. Suojanen).

LIUKKO, Seija
Näkökuvia viestintään. - Tampere : Tampereen yliopisto, 1997. - 107 s. (Hämeenlinnan normaali-koulun julkaisuja nro 5). - 951-44-4075-7. Teos sisältää artikkelit: Mediakasvatusta alkuopetuksessa : ”lapsi hyppää kuviin” (Seija Liukko), Opettaja viestintäkavattajana (Helena Sieppi), Tietotekniikka opetuksessa (Tuomo Tammi).

PALSTOILTA biteiksi : johdatusta verkkolehti-journalismiin / Ari Heino (toim.). - [Helsinki] : Sanomalehtien liitto, 1997. - 74 s. (Verkkolehti-projekti). - 952-9858-17-5.

Teos sisältää artikkelit: Sisällöllä etsitään pysyvää lukijasuhdetta (Esa Sirkkunen), Rakenne palvelemaan käyttäjä (Ari Isokääntä), Ulokoasu: uudet menetelmät, tutut periaatteet (Harri Mäkinen), Organisaation perustana tiimityö (Mika Halttu), Visiot: uusi väline - uudet mahdollisuudet (Ari Heino).

PURO, Jukka-Pekka
Johdatus puheviestinnän teorioihin. - [Helsinki] : Gaudeamus, 1996. - 123 s. - 951-662-665-3.

PURO, Jukka-Pekka

Towards a phenomenological theory of interpersonal communication. - Jyväskylä : Jyväskylän yliopisto, 1997. - 215 s. (Jyväskylä Studies in Communication, 6). - 951-34-0686-5. - Väitöskirja.

SALO, Merja

Nautinnon, vaaran ja varoituksen merkit : vertaileva tutkimus Suomessa julkaistun painetun savukemainonnan ja tupakan vastapropagandan kuvista ja kuvasisällöistä vuosina 1870-1996. - Helsinki : [Taideteollinen korkeakoulu], 1997. CD-ROM-levy. (Taideteollisen korkeakoulun julkaisuja, A 16). - Väitöskirja.

SANANVAPAUSTOIMIKUNNAN mietintö. - Helsinki : Oikeusministeriö, 1997. - 168 s. (Komiteamietintö 1997:3). - 951-53-1195-0.

VERKKOLEHDEN markkinatutkimus : yhteenveto ja grafiikka. - [Helsinki] : Sanomalehtien liitto, 1997. - 9 s; liit. (Verkkolehtiprojekti). - 952-9858-18-3.

VIESTINTÄALAN koulutuksen kehittämistarpeet. - Helsinki : Opetusministeriö, 1997. - 40 s. (Opetusministeriön työryhmien muistioita, 3 : 1997). - 951-53-0857-7.

ZILLIACUS-TIKKANEN, Henrika Journalistikens essens i könspektiv. - Helsinki : Helsingin yliopisto, 1997. - 200 s. (Yleisradion tasa-arvotoimikunnan julkaisuja, Sarja A: 1997,1). - Väitöskirja.

YKSITYISYYS ja sananvapaus tietoverkoissa. - Helsinki : Liikenneministeriö, 1997. - 21 s. (Liikenneministeriön julkaisuja 2/97,V). - 951-723-102-4.

ARTIKKELIT

ISOTALUS, Pekka

Vaalikeskustelu ylittää uutiskynnyksen : mitä sanomalehdet kirjoittavat television vaaliohjelmista? - Poliitika 38 (1996) 4, ss. 218-228.

KOIVUNEN, Anu

Ohjaajan käsissä kuin sulaa vaha? : näyttelijät ja suomalaisen elokuvan uusi aalto. - Teoksessa: Moniääninen 60-luku. - [Helsinki] : Teatterimuseo, 1996. - 951-96039-4-8, ss. 56-71.

KURKI, Eeva

Onko - vai harhaako vain? : elokuvan ontologiaa heideggeriläisittäin. - Tiede & edistys 3 (1996), ss. 224-232.

KURONEN, Timo

Kotisivu Internetissä - sananvapauden ongelma? - Oikeus 26 (1997) 1, ss. 58-68.

LAMMI, Minna

Sotaelokuvien sankarit ja hullut tappajat : kansallisista selviytymiskertomuksista psykologisiin itse-tarkasteluihin. - Kosmopolis 26 (1996) 4, ss. 57-69.

LUOSTARINEN, Heikki

Citizen Kane och infokratrin : kritiker, motiv och metoder inom mediekritiken. - Nordicom-Information (1997) : 1, ss. 11-21.

MINKKINEN, Merja

Journalister eller funktionärer? : fackföreningspressen och den journalistiska friheten i Finland. - Nordicom-Information (1997) : 1, ss. 29-32.

MORING, Tom

The North European exception : political advertising on TV in Finland. - Teoksessa: Political advertising in western democracies : parties and candidates on television / edited by Lee Kaid & Christina Holtz-Bacha. - London : Sage, 1995. - 0-8039-5351-8, ss. 161-185.

NIEMINEN, Hannu

Mediat ja julkiset intellektuellit. - Poliitika 38 (1996) 4, ss. 218-228.

PIISPA, Matti

Uusi tupakkalaki lehdistön puntarissa. - Sosiaalilääketieteellinen aikakauskirja 33 (1996) 3, ss. 219-231.

PÖNTINEN, Päivi

'Moral Panics' revisited. - Teoksessa: Youth and life management : research perspectives / ed. Helena Helve & John Bynner. - Helsinki : Helsinki University Press, 1997. - 951-570-324-7, ss. 212-225. Artikkelii käsittelee median ja nuorison suhdetta.

SARÉN, Per

Social konstruktion av ohälsa i finländsk läkemedelsreklam. - Teoksessa: Society, the body and well-being : essays in honour of Elianne Riska / Edited by Kirsti Suolinna, Elizabeth Ettorre & Eero Lahelma. - Åbo : Åbo Akademi, 1996. (Meddelanden från ekonomisk-statsvetenskapliga fakulteten vid Åbo Akademi. Ser. A:462), ss. 69-88.

SUHONEN, Pertti

The media, polls and political process : the case of Finland. - European journal of communication, 12 (1997) 2, ss. 219-238.

TARASTI, Eila

Nyrki Tapiovaaran ja Helvi Leiviskän Juha : musiikki elokuvan, draaman ja romaanin intertekstuaalisissa kentässä. - Synteesi 4 (1996), ss. 58-68.

VARIS, Tapio

Communication competence and the information society. - Zer : revista de estudios de comunicación, mayo 1997, ss. 11-18.

VARIS, Tapio

Finland: EMU as a political and historical project. - Teoksessa: The European Union in the media 1996. - Madrid : Fundesco, 1997. (Fundesco/AEJ Annual Report), ss. 165-172.

VARIS, Tapio

Global communication in the age of cyberspace. - The global network 4-5 (March/June 1996), ss. 5-33.

VARIS, Tapio

The media of the knowledge age. - Comunicación na periferia atlántica 1996, ss. 353-362.